

та на земјата, и отъ това ный винагы гы виждаме почти твой, какъто бы гы видаль наблюдалтельтъ отъ самата повърхность на слънцето, сир. пъленъ кржъ.

104. ВРЕМЕНАТА НА ПЛАНЕТНЫТЪ ВЪРТЪНИЯ ОКОЛО СЛЪНЦЕТО. Защото земята ся мърда около слънцето, то синодическото обръщане на планетата не изразява онова време, въ течението на което тя прави пълно обръщане около слънцето. И наистина ако планетата P (черт. 82) е била въ долнето съединение, когато земята ся е намирала въ T , то като направи пълно обръщане, тя нѣма да ся намира въ съединение, защото земята не остава въ положението T : а новото съединение ще стане тогава, когато планетата премине йоще някоя джгът PP_1 и ще ся намира по един посокъ съ земјата и слънцето. И твой синодическото въртъние на планетата ще бѫде по голямо отъ истинското или сидеричкото ѝ обръщане около слънцето. Нъ не е мъчно, като знаемъ синодическото въртъние

на планетата и времето на обръщанието на земјата около слънцето, да намѣримъ сидерическото обръщане на планетата. Нека го нарѣчимъ чрезъ x , а чрезъ a — синодическото ѝ обръщане, T — времето на земното обръщане около слънцето; тогава жгълната бързина на земјата около орбита

$$\text{джгът} = \frac{360^\circ}{T}, \text{ а жгълната скоростъ на планетата} = \frac{360^\circ}{x};$$

пажътъ, когото планетата е изминала за a дни, ще бѫде

$$\frac{360^\circ}{a}, \text{ и защото планетата ще скари въ това време, да пре-}$$

мине 360° и още джгътъ, коя е равна на джгътъ, мината

Космография.

Черт. 82.

